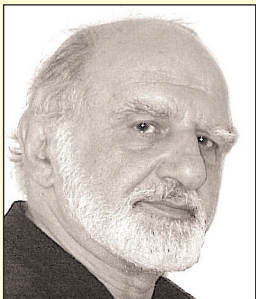

Μαξίμου ενάντια

Καλημέρα κ. Πρόεδρε

Ξεσκονίζουμε Τα λεξικά μας

Μέτρησα χθες τα ελληνικά λεξικά που έχω στη βιβλιοθήκη μου. Από το «λεξικό της αρχαίας ελληνικής γλώσσας» του Σταματάκου ως εκείνο του Μπαμπινιώτη. Και από το λεξικό της «Πρωίας» ως το, κατ' εμε και τα παιδιά μου, στα οποία έχω χαρίσει από ένα, αναντικατάστατο «Αντιλεξικό» του Μποστάντζηλου. Το όλον ένδεκα. Ελπίζω να μου φτάσουν. Διότι, κατά πως καταλαβαίνω, όλο και περισσότερο θα χρειαστεί να καταφεύγω στη βοήθεια τους. Ιδίως για την κατανόηση λέξεων με αμφισβησίες και πολυεπίπεδες

ερμηνείες και παρερμηνείες.

Ελπίζω δηλαδή ότι τελικώς θα υπάρξει κάποιος συμβιβασμός, συμφωνία, σύμπταση, συνταίριασμα, προσαρμογή, ευθυγράμμιση, συνταύτιση, συνδιαλλαγή, μανουβράρισμα, κομπρομί, ανάμεσα στις θέσεις της νέας ελληνικής κυβέρνησης και του γερμανοκυριαρχούμενου βορειοευρωπαϊκού κατεστημένου. Άντε από δω να κάνουμε το 70% λίγο πιο παχύ, άντε από κει να κάνουμε το 30% κάπως λιγότερο ισχυρό. Αρνούνται πάντως να συνταχθώ με όσους ονειρεύονται το «σπάσιμο», το αδιέξοδο και την ρήξη. Και είμαι βέβαιος, ως εκ πείρας, ότι άλλη ερμηνεία θα δίνει στις «δύσκολες λέξεις» μιας τέτοιας συμφωνίας ο Τσίπρας, άλλη ο Σαμαράς, διαφορετική ο Λαφαζάνης, εταίροι ο Στρατούλης.

Θα έχουμε τρόικα; Όχι, δεν θα έχουμε. Θα έχουμε έλεγχο; Ασφαλώς και θα έχουμε. Τότε ποιο θα είναι το διάφορο; Η αξιοπρέπεια. Διότι, όπως έχω κουραστεί να γράφω όλα αυτά τα χρόνια, όσο και να φτωχύνουμε, όσο και να καταντήσαμε ζητούλες δανεικών, δεν το αντέχει ο τράχηλος μας να καλούν σε πειθαρχική απολογία τους εκλεγμένους εκπρόσωπους μας οι χρυσοπληρωμένοι χαρτογιακάδες που δεν έχουν καμία λαϊκή νομιμοποίηση. Να επιπλήττει οποιοσδήποτε Τορμεν οποιονδήποτε Έλληνα υπουργό και εκείνος να στέκεται απέναντί του «σαν κότα».

Ετοιμασθείτε λοιπόν. Ξεσκονίστε τα παλιά λεξικά σας. Και τα ελληνικά και τα αγγλικά. Διότι, παρά τους εκατέρωθεν βρυχηθμούς, ευελπιστώ ότι η οδευση στον δρόμο της καμήλας θα είναι αναπόφευκτη. Και ότι αμφότερες οι πλευρές, ιδίως η ελληνική, καθώς εξεστει ημίν λογοπαίξιν, λογομαχείν, λογοκοπείν και στρεψοδικείν, θα έχουν να προσφέρουν, έναντι των δικών τους σκληρών και αδιάλλακτων μια διαφορετική ερμηνεία, μιαν άλλη μετάφραση κάποιων επίμαχων όρων της συμφωνίας.

Από το να σφαζόμαστε για το ποιος ευθύνεται για την καταστροφή, για την αποτυχία, καλύτερα να διαφνούμε για το εύρος ή τις παγίδες μιας επιτυχίας. Πράγματα, εν πολλοίς, αναπόφευκτα, σε κάθε δύσκολη συμφωνία.

Γ. Π. ΜΑΣΣΑΒΕΤΑΣ
giorgis@massavetas.gr

Τι συμβαίνει με την Ελλάδα;

Ό,τι πραγματι συμβαίνει με όλους εκείνους που έχουν βυθισθεί στο φαύλο κύκλο των χρεών και των δανείων. Πληρώνουν, πληρώνουν, πληρώνουν. Και ποτέ δεν ξεχρεώνουν.

Γιατι επιμένω ότι τελικώς θα υπάρξει συμφωνία με αμοιβαίες υποχωρήσεις; Διότι απλούστατα δεν γίνεται αλλιώς.

Αν επέλθει η ρήξη, η Ελλάδα θα χάσει πολλά. Θα μπει σε μια δίνη με τραγικές συνέπειες.

Αλλά και οι δανειστές μας, σε μια τέτοια περίπτωση, δεν θα μείνουν αλώβητοι. Δεν θα είναι κερδοσμήνοι.

Ας πάρουμε τα πράγματα με την σειρά.

Μόνο για φέτος η Ελλάδα πρέπει να πληρώσει 22 δισεκατομμύρια για την εξυπηρέτηση των δανείων της. Και τα επόμενα εικοσιπέντε χρόνια, πρέπει να έχει περίσσειμα, για να μπορεί να ξεπληρώσει τόκους και χρεολύσια συνολικού ύψους πάνω από τριακόσια σαράντα δισεκατομμύρια.

Δηλαδή με ...μπακάλικους λογαριασμούς, πρέπει να φάμε, να πιούμε, να γιαιτρευτούμε, να σπουδάσουμε και να μας περισσεύει τουλάχιστον ένα δισεκατομμύριο και κάτι παρά πάνω κάθε μήνα.

Το γνωρίζουν λοιπόν όλοι ότι τέτοιοι στόχοι είναι αδύνατον να επιτευχθούν.

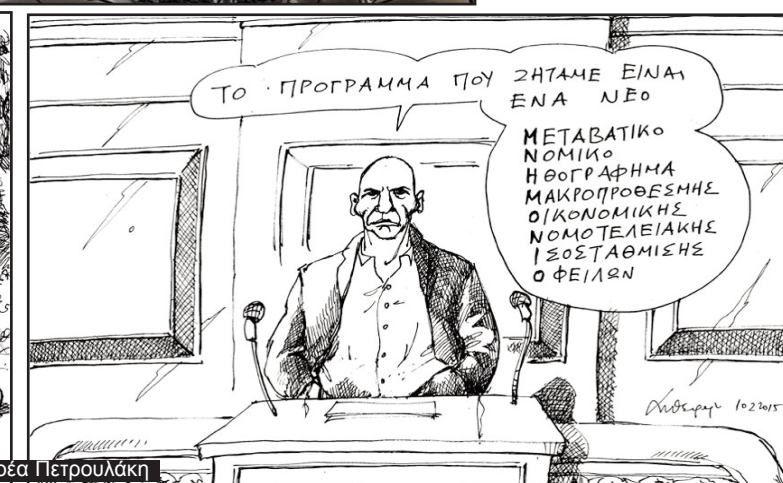
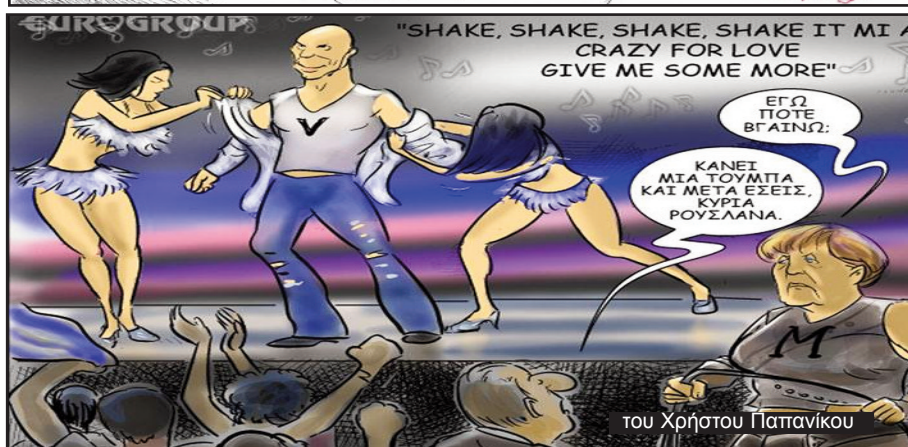
Αν δεν υπάρξει συμφωνία η Ελλάδα θα ζήσει πραγματι τραγικές καταστάσεις. Με πείνα και εξαθλίωση. Και όχι μόνον αυτό. Αλλά θα βρουν την ευκαρπία οι γείτονες μας, με τους οποίους έχουμε ανοιχτές διαφορές, να ενισχύσουν εφιαλτικώς την δική τους θέση.

Αλλά και οι δανειστές μας θα ζήσουν τις δικές τους δραματικές επιπτώσεις. Και κάθε μια από τις χώρες στις οποίες χρωστάμε, χωριστά, αλλά και ως σύνολο η ευρωζώνη και η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τι έχουν ως τώρα στα χέρια τους και τα κράτη και οι

Η πίσω πλευρά

Στα γεγονότα και τα πρόσωπα

«αγορές»;

Έναν «πελάτη» που είναι μεν βυθισμένος ως τον λαιμό στα χρέη, αλλά έχει συμπεριφερθεί ως χρυσότοκος όρνιθα. Μόνο τα τελευταία είκοσι χρόνια έχουμε αποδώσει, κυρίως στις αγορές, στις τράπεζες, τα κερδοσκοπικά funds, τους ιδιώτες επενδυτές, αλλά και στους «θεσμικούς δανειστές» μας ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΕΝΑ ΤΡΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟ ΕΥΡΩ.

Ε, τον χάνεις έναν τέτοιο πελάτη; Τον αφήνεις να περιέλθει σε τέτοια κατάσταση, ώστε να μην έχει παρά να σου «προσφέρει» την ένσταση του Μενίππου «ουκ αν λάβεις παρά του μη έχοντος».

Πιστεύει κανείς λογικός άνθρωπος ότι θα προτιμήσουν να πορευθούν τραγουδώντας το «όλα ή τίποτα», με κίνδυνο να χάσουν όλα έδωσαν; Ή θα προτιμήσουν ό,τι ακριβώς προτίμησαν και οι ιδιώτες, που εφάρμοσαν, αποδεχόμενοι το «κούρεμα» την προ Μαρξ και Σμιθ, απλή λαϊκή επιταγή «κάλιο πέντε και στο χέρι, παρά δέκα και κατ'έρει»;

Αυτό είναι στην πραγματικότητα το ισχυρότερο διαπραγματευτικό ατού της Ελλάδας. Αυτό που δεν κατάλαβαν ο ΓΑΠ και ο Παπακωνσταντίνου, όταν μπήκαν σε αυτή τη διαδικασία. Και μας έδωσαν χειροπόδαρά.

Ε, τώρα είναι ώρα να... ξεσφίξουν κάπως τα λουριά.

Έλεγχο θα έχουμε.

Όπως και να το πουν, θα είναι μια συμφωνία με όρους. Τους οποίους θα πρέπει να σεβαστούμε. Αλλά το κρίσιμο είναι να μας αφήσουν να δουλέψουμε. Υπό την προϋπόθεση βεβαίως ότι έχουμε ένα σοβαρό και βιώσιμο σχέδιο.

Αυτό το σχέδιο περιμένουμε και εμείς οι "μέσα", όσοι καλούμαστε, μονίμως, να «πληρώσουμε το μάρμαρο» αλλά και εκείνοι, οι "έξω", που θέλουν να διασφαλίσουν τα λεφτά τους.

Ο οπισθοργάκος

του Στάθη